

ความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้บริหาร

บริษัทมหาชนจำกัดและการประชุมคณะกรรมการบริษัท¹

วรวิสา ปุริโส²

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งของบริษัทมหาชนจำกัดและการประชุมคณะกรรมการบริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี ความเป็นมา ปัญหาจากการปรับใช้กฎหมาย ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของบริษัทมหาชน ตลอดจนรูปแบบ ประเภท หน้าที่ของ บริษัทมหาชนจำกัด และการประชุมคณะกรรมการของบริษัท สืบเนื่องจากบริษัทมหาชนจำกัดเป็นนิติบุคคลที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม ผู้บริหารจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากในบริษัทมหาชน ซึ่งในประเด็นความรับผิดชอบทางแพ่ง พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดได้นั้น การกำหนดความรับผิดชอบให้กรรมการบริษัท โดยไม่กำหนดความรับผิดชอบให้กับบุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่มีฐานะเป็นกรรมการ

นอกจากนี้ โลกปัจจุบันได้พัฒนาไปสู่การสื่อสารเทคโนโลยีหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ไร้พรมแดน ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นเรื่องง่ายและช่วยย่นระยะเวลาในการดำเนินงานต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว การประชุมคณะกรรมการบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535 ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่ากรรมการต้องมาประชุมด้วยตนเอง และไม่ได้มีบทบัญญัติห้าม นำเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารมาใช้ในการประชุมคณะกรรมการบริษัท การบอกกล่าวการประชุม โดยประกาศหนังสือพิมพ์ และการลงทะเบียนตอบรับไปรษณีย์ในการบอกกล่าวการประชุม

ซึ่งประเด็นดังกล่าวข้างต้นได้สร้างความสับสนในการตีความและใช้กฎหมาย รวมถึงก่อให้เกิดเป็นข้อขัดขัดและอุปสรรคในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า กฎหมายเกี่ยวกับบริษัทมหาชนจำกัด และการประชุมคณะกรรมการบริษัทนั้น ไม่ครอบคลุมด้วยกันหลายประการและไม่สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน ซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาแรกเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบให้บุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่มีฐานะเป็นกรรมการ ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่องความรับผิดชอบทางแพ่งของผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัด โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์จุฑา วงศ์ทองสรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ประทีป ธนนิผล และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาเขตบางนา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้บริหารบริษัทมหาชน หมายความว่า กรรมการบริษัท และบุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่ใช่กรรมการ ซึ่งบุคคลทั้งสองประเภทนี้ เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของบริษัท

ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ได้บัญญัติหน้าที่ไว้สำหรับกรรมการบริษัทมหาชนจำกัด เช่น หน้าที่แห่งความซื่อสัตย์สุจริต หน้าที่แห่งความระมัดระวัง หน้าที่ที่กฎหมายได้กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันผลประโยชน์ขัดกัน หากกรรมการบริษัทไม่กระทำการตามหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ ต้องมีความรับผิดชอบแห่งฐานละเมิดและต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับบริษัท

ทั้งนี้ หากพิจารณาตามมาตรา 86 ซึ่งได้กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันผลประโยชน์ขัดกันโดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับห้ามกรรมการประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท ซึ่งในตัวเองไม่ได้กล่าวถึงพนักงานของบริษัท ทั้งที่พนักงานของบริษัทบางตำแหน่งนั้นเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อบริษัทมหาชน เช่น ผู้จัดการบริษัท หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าแผนก เพราะเป็นผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะกรรมการได้วางไว้ หากพนักงานบริษัทปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือไม่ระวังรักษาประโยชน์ของบริษัทมหาชนจำกัดแล้ว อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายขึ้นกับบริษัทได้เป็นอย่างมาก

ตำแหน่งผู้จัดการมีฐานะเป็นพนักงานของบริษัท ตามสัญญาจ้างแรงงาน หน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าวถูกบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 583 และเรื่องตัวแทนตามมาตรา 807 ถึงมาตรา 814

หากพนักงานบริษัทตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้ประกอบธุรกิจอันมีสภาพอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท พนักงานบริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 583 ตามมาตรา 807 ถึงมาตรา 814 เนื่องจากไม่ได้กำหนดเรื่องการห้ามประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัท และตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 มาตรา 86 ซึ่งกำหนดห้ามเฉพาะกรรมการเท่านั้น จึงเห็นว่าในประเด็นความรับผิดชอบแห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดเน้นการกำหนดความรับผิดชอบให้กรรมการบริษัท แต่ไม่ได้กำหนดความรับผิดชอบให้กับบุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่ได้มีฐานะเป็นกรรมการ

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวกับการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการประชุมคณะกรรมการบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ในการนำเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารหรือการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาเป็นรูปแบบในการใช้ประชุมคณะกรรมการ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจนถึงการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการประชุมคณะกรรมการบริษัท มีคำพิพากษาของศาลฎีกา รวมถึงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่ามติเวียนโดยไม่จัดประชุมคณะกรรมการไม่สามารถรับจดทะเบียนได้เนื่องจากส่งผลให้เป็นการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และที่ผ่านมากรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ได้ตอบข้อหารือต่อบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด ที่อยู่

ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงพาณิชย์ว่า การประชุมคณะกรรมการจะต้องมีกรรมการมาประชุมร่วมกัน ดังนั้นการที่บริษัทจะใช้วิธีการดำเนินการประชุมที่สะดวกโดยการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติรองรับจึงไม่สามารถกระทำได้ จากข้อหารือที่ออกโดยกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ทำให้บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ไม่สามารถจดทะเบียนข้อบังคับของบริษัทโดยระบุให้นำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการประชุมคณะกรรมการบริษัท ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากไม่ได้ระบุหลักเกณฑ์อนุญาตไว้ในข้อบังคับของบริษัท

ประเด็นปัญหาที่สามเกี่ยวกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1175 บัญญัติว่า “คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ให้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคราวก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษ ให้กระทำการดังว่านั้นก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบวัน...”

ปัญหาการลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่มีความล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนั้นไม่เป็นที่รู้จัก ไม่มีจำหน่ายทั่วไป วิญญาณทั่วไปไม่มีผู้ใดซื้อมาอ่าน ส่วนใหญ่จะจัดส่งให้เฉพาะบริษัทที่จ้างลงโฆษณาเท่านั้น ในทางปฏิบัติไม่ได้ส่งผลให้ผู้ถือหุ้นรับทราบข้อมูลตามคำบอกกล่าวจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนด และตามมาตรา 1175 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามที่ได้อ้างมาข้างต้นนั้น นอกจากกำหนดให้มีการประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องถิ่นแล้วนั้น ยังกำหนดให้ต้องส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัท ซึ่งเป็นวิธีการที่มีความล้าสมัยเช่นกัน ไม่สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และต้องรอการตอบรับจากผู้ถือหุ้นเพื่อนำเอกสารมาจัดเก็บไว้เป็นหลักฐาน เป็นวิธีการที่ยุ่งยากและซ้ำทั้งฝ่ายผู้ส่งและผู้รับ พร้อมทั้งส่งผลให้ผู้ถือหุ้นได้มีโอกาสศึกษา หาข้อมูล และพิจารณาประเด็นในการประชุมเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาจากการปรับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบแห่งของผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัด และการประชุมคณะกรรมการบริษัท ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบให้บุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทที่ไม่มีฐานะเป็นกรรมการ ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ คือ

ให้เพิ่มเติมหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับพนักงานบริษัทมหาชนจำกัด ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน มาตรา 86 เพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้กำหนดถึงหน้าที่ที่ป้องกันผลประโยชน์ขัดกัน (conflict of interest) โดยเฉพาะเรื่องการห้ามประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกัน

การกำหนดขยายหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการควรจะกำหนดให้รวมถึงเฉพาะพนักงานที่มีหน้าที่ในทางบริหารงานมีอำนาจตัดสินใจแทนบริษัทและมีส่วนได้เสียกับบริษัทมหาชนเท่านั้น เช่น ตำแหน่งผู้จัดการบริษัทผู้อำนวยการบริษัท ไม่ควรขยายหน้าที่ทั้งหมดให้กับพนักงานหรือตัวแทนทุกคนใน

บริษัทมหาชน ดังนั้น จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด ให้ใช้บังคับกับบุคคลซึ่ง
รับผิดชอบการดำเนินงานบริหารของบริษัทมหาชนด้วย โดยกฎหมายควรแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดมาตรา 86 "ห้ามมิให้กรรมการและบุคคลผู้รับผิดชอบการ
ดำเนินงานของบริษัทประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับกิจการของบริษัทหรือ
เข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญหรือเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือเป็น
กรรมการของบริษัทเอกชนหรือบริษัทอื่นที่ประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและเป็นการแข่งขันกับ
กิจการของบริษัทไม่ว่าจะเพื่อประโยชน์ตนหรือประโยชน์ผู้อื่นวันแต่จะได้แจ้งให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้น
ทราบก่อนที่จะมีมติแต่งตั้ง

ในกรณีที่กรรมการและบุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทคนใดฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรค
หนึ่งบริษัทจะเรียกค่าสินไหมทดแทนในการที่บริษัทได้รับความเสียหายจากกรรมการและบุคคลคนนั้นก็ได้
ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บริษัททราบถึงการฝ่าฝืนและไม่เกินสองปีนับแต่วันฝ่าฝืน..."

ทั้งนี้ หากกำหนดความรับผิดให้กับผู้บริหารบริษัทมหาชนหรือบุคคลผู้รับผิดชอบการดำเนินงานได้
อย่างเหมาะสม จะส่งผลให้นักลงทุน ผู้ถือหุ้น ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเกิดความมั่นใจ และส่งผล
ดีไปยังบริษัท รวมถึงเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยด้วย

2. ปัญหาเกี่ยวกับการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการประชุมคณะกรรมการบริษัทตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 จากการศึกษาสภาพปัญหาทาง
กฎหมายที่เกิดขึ้นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการใช้วิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากไม่มีกฎหมาย
กำหนดไว้ชัดเจนให้จัดการประชุมด้วยวิธีทางเทคโนโลยีได้ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 3 ลักษณะ 22 หุ้นส่วนและบริษัทและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 โดยเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรากฎหมายดังกล่าวเป็นดังนี้

“ การประชุมกรรมการกรรมการต้องมาประชุม ณ สถานที่ที่กำหนดในการนัดเรียกประชุมวันแต่
ในกรณีข้อบังคับของบริษัทได้กำหนดให้ดำเนินการประชุมกรรมการได้โดยการติดต่อสื่อสารด้วยสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนสามารถปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยได้ยินซึ่งกันและ
กันในขณะที่เวลาเดียวกันระหว่างการประชุมและสามารถยืนยันตัวกรรมการที่เข้าร่วมประชุมได้ให้ถือว่า
กรรมการที่เข้าร่วมประชุมโดยวิธีการใดซึ่งกรรมการทุกคนสามารถที่จะได้ยินซึ่งกันและกันในขณะที่เวลา
เดียวกันระหว่างการประชมนั้นได้มาเข้าประชุมด้วยตนเองเพื่อประโยชน์ในการนับองค์ประชุมตาม
กฎหมาย”

ซึ่งจากหลักเกณฑ์ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นคือหากบริษัทต้องการให้มีการประชุมกรรมการ โดย
การนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้ติดต่อสื่อสารมาเป็นรูปแบบในการประชุมคณะกรรมการบริษัทจะต้องระบุ

ข้อกำหนดนี้ไว้ในข้อบังคับของบริษัทนั้นๆด้วย หากไม่ระบุนการณ์ดังกล่าวไว้ในข้อบังคับของบริษัท บริษัทจะประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้

ทั้งนี้ ควรมีแนววินิจฉัยที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประชุมผ่านอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะถูกถือว่าได้เข้าร่วมประชุมด้วย เพราะหากมีการกำหนดชัดเจนในข้อบังคับแล้ว และมีแนวคำวินิจฉัยที่ชัดเจน การนำข้อบังคับของบริษัทไปจดทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ในเรื่องการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ย่อมจะไม่นับเป็นอุปสรรคต่อไป และส่งผลให้การดำเนินการบริหารธุรกิจเป็นไปอย่างคล่องตัว รวดเร็ว และผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทมีความเชื่อมั่น พร้อมที่จะลงทุนกับบริษัทต่อไปอย่างยั่งยืน

3. ปัญหาเกี่ยวกับการลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์และการส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากการศึกษา ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 3 ลักษณะ 22 หุนส่วนและบริษัท มาตรา 1175 เนื่องจากได้กำหนดให้มีการออกกล่าวเรียกประชุมใหญ่โดยให้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่และส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ซึ่งหนังสือพิมพ์ท้องที่ส่วนใหญ่ประชาชนไม่นิยมอ่าน และรู้จักเท่าใดนัก ส่วนการส่งทางไปรษณีย์ตอบรับก็เป็นวิธีการที่ล่าช้า และใช้ระยะเวลาที่จะถึงผู้รับ และต้องรอการตอบรับจากผู้ถือหุ้นเพื่อนำเอกสารมาจัดเก็บไว้เป็นหลักฐาน เป็นวิธีการที่ยุ่งยากและช้าทั้งฝ่ายผู้ส่งและผู้รับ พร้อมทั้งส่งผลให้ผู้ถือหุ้นได้มีโอกาสศึกษาหาข้อมูล และพิจารณาประเด็นในการประชุมเป็นระยะเวลานานเกินไป ซึ่งการที่กำหนดเช่นนี้เป็นการมุ่งหวังทำให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ไม่บรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เห็นควรเพิ่มช่องทางใหม่ที่ทันสมัยโดยให้มีการส่งข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์และการส่งช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เข้าไปในกฎหมาย โดยกฎหมายควรแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1175 “การออกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ให้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่หรือบนเว็บไซต์อย่างน้อยหนึ่งคราวก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นคำออกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษ ให้กระทำการดังกล่าวนั้นก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน

การออกกล่าวเรียกประชุมใหญ่นั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา และสภาพแห่งกิจการที่จะได้ประชุมปรึกษากัน และในกรณีที่เป็นการออกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษให้ระบุข้อความ ที่จะนำเสนอให้ลงมติด้วย”

หากใช้วิธีการนี้ย่อมจะทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ได้ทราบถึงวาระที่จะประชุมได้อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน เนื่องจากหากตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเรื่องนี้ คือต้องการมีพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสาร วิธีการที่เสนอนี้จึงสอดคล้องและตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

สหัส สิงหวิริยะ.คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2553.

โสภณ รัตนกร.คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท. พิมพ์ครั้งที่ 11
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2551.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียน
กรุงเทพมหานคร. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2540.